

той знае кждѣ да тури всѣка отдѣлна струна. Въ човѣшкото естество има, казахме, четири темперамента — холериченъ, флегматиченъ, сангвиниченъ и нервенъ — това сж четири състояния у човѣка. Тѣ съотвѣтствувамъ на човѣшката душа, умъ, сърце и животъ. Това сж четири главни струни, които трѣбва да знаемъ какъ да навиваме и отпускаме. И, когато нагласяваме своя умъ и своето сърце, трѣбва да знаемъ да ги нагласяваме на единъ и сжщъ тонъ. Въ цигулката четиритѣ жици сж нагласени на четири различни тона, като между всѣка жица има сжщо четири различни тона, сир. всѣка послѣдующа жица е съ четири тона повисоко стегната отъ прѣдидущата. Като нагласите цѣлата цигулка, имате $4 \times 4 = 16$ тона, стжпала, по които струнитѣ сж нагласени. Когато цигуларѣтъ нагласи своята цигулка, взема лжка и започва да свири. И цигулката е именно единствениятъ инструментъ, на който се свири на кръстъ, инструментъ, който образува най-приятната музика, който съ тоноветѣ си най-много се приближава до човѣшкия гласъ. Слѣдователно, когато нагласите вашата цигулка и вземете лжка, вие образувате онзи кръстъ, отъ който сега се плачете и казвате: „Защо, Господи, ни даде този тежъкъ кръстъ!“ Азъ ви казвамъ, че Господъ ви е далъ единъ прѣкрасенъ инструментъ, но не знаете какъ да го нагласявате, и поради това го носите на гърба си като тежъкъ товаръ. Снемете го и почнете да го нагласявате да свири. И когато апостолъ Павелъ казва: „Азъ ще се похваля съ кръста“, какво вие подразбирате? Азъ виждамъ навсѣкждѣ хора, които носятъ тия кръстове, виждамъ ги по черквитѣ и навсѣкждѣ, но не съмъ